

מ"ת 39502/08/18 - מדינת ישראל נגד חוסיין הייב

בית משפט השלום בקריית שמונה

מ"ת 39502-08-18 מדינת ישראל נ' הייב(עציר)
תיק חיצוני: 2483/18

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב חוסיין הייב (עציר)

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

כתב האישום ורקע

1. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות רכוש ועבירת נשק.

באשר לעבירת הנשק - המיוחסת לפי סעיף 144 רישא וסיפא לחוק העונשין - מדובר בהחזקת רובה מסוג M-16 יחד עם מחסנית ובה 30 כדורי 5.56 מ"מ. הנשק, מפורק, והתחמושת, נמצאו בחיפוש שנערך בביתו של המשיב ביום 3.8.18, בתוך תיק, מעל ארון, בחדר מרכזי בבית.

באשר לעבירות הרכוש - למשיב מיוחסות עבירות התפרצות לבניין לשם גניבה על פי סעיף 407 לחוק העונשין, גניבה (סעיף 384 לחוק), קבלת נכסים שהושגו בפשע (סעיף 411 לחוק) והסתייעות ברכב לביצוע פשע (סעיף 43 לפקודת התעבורה).

על פי כתב האישום, המשיב הגיע ביום 2.8.18 ברכב למבנה באזור התעשייה צח"ר, התפרץ לאותו מבנה תוך עקירת דלת ממקומה, ועקירת סורגי ברזל, וגנב מהמקום את הדלת והסורגים שעקר, וכן מתקן מים שאותם הביא לביתו ברכב.

באותו חיפוש שנערך בביתו של המשיב נמצאו בבית גם מסור עצים, מקדחה ודיסק חיתוך, שניטלו מאותו מבנה אליו התפרץ המשיב קודם ליום 26.7.18, וכן מספר רב של תרסיסים, שנלקחו ממפעל שבו המשיב עובד.

2. במקביל להגשת כתב האישום הגישה המבקשת גם בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים.

3. ביום 28.8.18 אישר ב"כ המשיב כי מתקיימות ראיות לכאורה ואף עילת מעצר, אם כי גם הודיע כי הוא שומר זכות לטעון לגבי חולשה בראיות. הצדדים הסכימו כי יוגש תסקיר מעצר, אשר לא יחייב את תוצאות ההליך.

תסקיר שרות המבחן

4. על פי התסקיר מיום 27/9/18, המשיב בן 40, תושב טובא זנגרייה, נשוי ואב לשני ילדים. התגייס לצבא ושירת כשנה וחצי כלוחם במשמר הגבול ובהמשך עבר לשרת בגדוד הסיור הבדואי. תסקיר שרות המבחן סקר את אורחות חייו של המשיב, את העבודות בהן עבד, את משפחתו הגרעינית ומשפחת מוצאו.

נמסר כי המשיב נעדר הרשעות קודמות.

בהתייחסו לנסיבות מעצרו - המשיב טען כי הדירה בה התגורר הייתה שייכת לאחיו שנפטר ואשר היה מעורב טרם מותו בעבירות נשק, וכי הנשק שנמצא בבית היה שייך לאחיו ולא ידע על הימצאותו בתוך הבית. המשיב הכחיש כל קשר לנסיבות מעצרו.

בהתייחסו לעבירת הרכוש, מסר המשיב כי הוא עוסק באיסוף ברזל כדרך להשלמת הכנסה וכי לא הייתה לו כוונה לבצע עבירת רכוש.

שרות המבחן התרשם כי התייחסותו של המשיב לנסיבות מעצרו הייתה שטחית ומתכחשת.

ההתרשמות הכללית של שרות המבחן מהמשיב הייתה כשל אדם שניהל אורח חיים מותאם בדרך ככלל וללא בעיות מיוחדות, דאג למשפחתו ולפרנסתם, ונעדר מאפיינים עברייניים מושרשים. עוד התרשם שרות המבחן כי מעצרו של המשיב חידד עבורו את גבולות המותר והאסור וכי בכך יש כדי להפחית מרמת הסיכון להישנות התנהגות פורצת גבולות על ידו בעתיד.

הוצעו שתי חלופות בתחומי הכפר טובא זנגרייה - הראשונה בבית גיסו של המשיב, מר נאסר פהד, והשנייה בביתו של המשיב עצמו, בפיקוח נשים בנות משפחה, בהן אשת המשיב אמו וחמותו, ובהשתתפות אחיו של המשיב כאחד המפקחים.

שרות המבחן התרשם מהמפקחים לחיוב כאנשים נורמטיביים ללא בעיות התנהגות. עוד נמסר כי הם מודעים למידת אחריותם ולנסיבות מעצרו של המשיב, ועל כן מתאימים לשמש כמערך פיקוח אנושי.

שרות המבחן ציין כי על אף שאשתו של המשיב מסרה את העדפתה כי חלופת המעצר תהיה בבית המשפחה, סבר שרות המבחן כי בשלב זה הדבר אינו נכון, שכן המשיב חשוד בהחזקת נשק בביתו.

שרות המבחן המליץ לפיכך לשחרר את המשיב לבית אחותו וגיסו, וכן המליץ להשימו תחת צו פיקוח מעצר לתקופה של חצי שנה, במהלכה ישולב בקבוצה טיפולית של עצורי בית.

5. ב"כ המבקשת התנגד להמלצת התסקיר ועמד על הבקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. נאמר כי חזקת המסוכנות לא נסתרה, וכי האמור בתסקיר, לגבי גישתו של המשיב לעבירה מותיר את נסיבותיו ברמה שבה "רב הנסתר על הגלוי", ומכאן נגזרת מסוכנות.
6. ב"כ המשיב ביקש לשחרר את המשיב על פי המומלץ בתסקיר. ככל שהדבר נוגע לחולשת הראיות, ציין הסנגור כי החיפוש בביתו של המשיב נערך ללא צו שיפוטי, בחלוף זמן ניכר, מעבר ליממה, מאירוע ההתפרצות. הסנגור טען עוד כי עצם הסכמתה של המבקשת לקבל בעניינו של המשיב תסקיר מעצר, יוצרת התחייבות מסויימת של המבקשת שלא לשלול את ההמלצות.
7. לאחר שלקחתי בחשבון את טיעוני הצדדים את האמור בתסקיר המעצר, ולאחר שבמהלך הדיון התרשמתי ישירות מהמשמורנים, בנוסף על התרשמותו ועל דיווחו של שרות המבחן, מצאתי כי החלופה המוצעת ע"י שרות המבחן, כפי שהיא - שחרור לבית קרובי משפחה מדרגה ראשונה בכפר טובא - אין בה לענות על המסוכנות ולענות על עילת המעצר, ואולם ניתן להשלים ולהדק את ההשגחה על המשיב תוך השמתו במעצר עד תום ההליכים באיזוק אלקטרוני.
8. ב"כ המשיב, בתשובה לשאלתי, ענה כי הוא סבור שאיזוק אלקטרוני איננו נחוץ לגבי המשיב, ואולם לא התנגד כי המשיב יקבל על עצמו את ההחלטה למעצר באיזוק אלקטרוני, אם כך יוחלט. מנהלת האיזוק האלקטרוני, בחוו"ד מיום 7.10.18, מצאה את ביתו של מר נאסר פהד (גיסו של המשיב) כמתאים להתקנת איזוק. יצוין כי על פי חוק, יש לקבל התייחסות של תסקיר לאפשרות של השמת נאשם בפלילים באיזוק אלקטרוני. בענייננו, מצא שרות המבחן, כאמור, כי ניתן לשחרר את המשיב אף ללא איזוק, לאותה כתובת בה יהיה עצור באיזוק, ובהשגחתם של אותם משמורנים. ומבחינה זו אני סבורה כי התייחסותו של שרות המבחן מספיקה, הגם שלא נכללה בה התייחסות לעניין האיזוק האלקטרוני.
9. אנמק כעת את החלטתי. מדובר בעבירת נשק חמורה, שעניינה בהחזקת רובה סער קטלני, שערכו עשרות אלפי שקלים, יחד עם תחמושת תואמת. העבירה מקימה חזקת מסוכנות, שכן עבירות נשק מוגדרת כ"עבירת בטחון" בהוראותיו של סעיף 35(ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), ולפיכך חלה על עבירות הנשק חזקת מסוכנות מתוקף סעיף 21(א)(1)(ג)(2) לחוק.
- מעבר לחזקת החוק, המסקנה המתבקשת היא כי מי שמתחמש בנשק כה קטלני, ומחזיקו בביתו במקום מרכזי, עלול להיות מסוכן באופן יזום או מתפרץ, בביצוע עבירות חמורות מקשת תחומים. גרסת המשיב, כי הנשק הוחזק בדירתו ללא ידיעתו מאז מות אחיו, אין בה להחליש את חזקת המסוכנות שחלה לגביו. בצדק טען ב"כ המבקשת כי גרסתו של המשיב, יש בה דווקא להוסיף לדאגה כי יסכן את הציבור, ולא בכדי מצא שרות המבחן את גרסתו כגרסה מתכחשת.
10. אישומו של המשיב גם בעבירות רכוש, על בסיס ראייתי איתן לכאורה, מחזק את הטענה כי המשיב

מסוכן, ומחליש עוד יותר את סיכוייו לסתור את חזקת המסוכנות. מדובר במספר עבירות רכוש, אשר כשלעצמן, ללא עבירת הנשק החמורה, ספק אם היו מקימות עילת מעצר, ואולם צירופן לעבירת הנשק מחזקות את ההשערה הטבעית כי מי שמחזיק נשק, סביר שיעסוק בפלילים - הנה, המשיב אכן ביצע לכאורה עבירות התפרצות וגניבה בלתי זניחות בחומרתן. יחד עם זאת, יש לציין כי מדובר בנשק יחיד, שהוחזק בבית ולא נישא ברכב או על גופו של אדם, אשר לא היה טעון, לא נאמר עליו כי הוא גנוב מצה"ל או ממקור אחר, ולא יוחסה, בנוסף לעבירת הנשק עבירת אלימות - בכך נופל מקרה זה בחומרתו ממקרים רבים וחמורים יותר.

11. אציין כי בשלב זה לא מצאתי משקל ממשי לטענה באשר לחוקיות החיפוש, שנטענה רק בשולי טיעוני הסנגור, אשר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה. מצאתי כי על פניו החיפוש נערך ללא צו שיפוטי לנוכח צורכי חקירה שהקימה יסוד סביר להניח כי בוצעה עבירה בסמוך לפני החיפוש. שאלת המונח "זמן סביר" תיבחן בתיק העיקרי, ובכל מקרה, תיענה בהתאם לנסיבות. אני רואה צורך להרחיב בעניין זה מעבר לאמור, שכן, כפי שצינתי, המשיב לא יעצר בבית המעצר, כך שגם אם קיים פגם מסוים לכאורה בחיפוש שנעשה, הרי שלהשקפתי פגם זה יתאזן בדחייתה של הבקשה למעצר ממש עד תום ההליכים.

12. למשיב, בעל משפחה בן 40, אין כל עבר פלילי. זהו גורם הממתן את מסוכנותו. בנוסף, עומדת לזכותו התרשמותו החיובית של שרות המבחן, לפיה הסתבכותו בפלילים תהווה לו גורם מרתיע להבא.

13. שחרור נאשמים בעבירות נשק לחלופות מעצר, או מעצרם באיזוק אלקטרוני, איננו נדיר, במיוחד לגבי נאשמים נעדרי עבר פלילי, וראה כדוגמא את בש"פ 4253/10 (עאסלה), בש"פ 1748/11 (יחזקאל), בש"פ 6739/12 (עבד אל קאדר) בש"פ 6837/13 (חרבוש), עמ"ת (מרכז) 44255-12-16 (אלגואברה), עמ"ת (חיפה) 18534-12-14 (סוביחי).

14. המשמורנים שהציע המשיב, משמורניות ברובן, נמצאו סמכותיים וחיוביים ע"י שרות המבחן, שהמליץ לשחררו להשגחתם. בנקודה זו, אף על פי שלא מצאתי דופי ישיר במשמורנים, אשר עשו רושם כללי חיובי, אני רואה עין בעין עם שרות המבחן. מדובר בנשים ממעגל משפחתי קרוב, ואף קרוב מאד. אשת המשיב, המתגוררת באותו בית שבו נמצא הרובה במקום מרכזי, אינה מקובלת עלי כמשמורנית, וחוששני שלא תדווח על הפרות מצד בעלה.

יתר המשמורנים, אחי המשיב, אמה של אשתו, וגיסתה של אשתו, על אף רושם חיובי שהותירו, עלולים, להתרשמותי, להימצא במצב קונפליקטואלי במקרה של הפרה מצדו. בנוסף, מקום חלופת המעצר לא כוללת הרחקה משמעותית מביתו של המשיב, והוא ישהה במרחק לא רב מהבית, בבית חמיו, גם בכך מתהווה חסרון בתנאי השחרור שהמשיב הציע. חולשתה של הערובה המוצעת מחייבת הוספת גורם משמעותי שהנו האיזוק האלקטרוני.

יובהר שוב, כי מצאתי את ההשגחה האנושית שהוצעה כהולמת, ואולם לא לבדה, אלא לצד ובתוספת, לאיזוק האלקטרוני, ולערובות משמעותיות.

15. לנוכח כל האמור לעיל, אני מורה **על מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני** בבית גיסו מר נאסר פהד בכפר טובא, וזאת בתנאים הבאים:

- א. המשיב ימצא בתוך הבית בקומה הראשונה בכל שעות היממה.
- ב. המשיב ימצא כל העת בהשגחתם של המשמורנים הבאים לסרוגין -

חמותו הגב' עוג'בה סועאד ת.ז. ..

גיסתו הגב' פהד רות ת.ז. ..

גיסתו הגב' פהד עביר ת.ז. ..

אחיו מר הייב סאהר ת.ז. ..

ג. החל מיום 9.12.18 יוכל המשיב לצאת ל"חלון אוורור" יומי, למשך שעה וחצי, בכל ימות השבוע בין השעות 11:00 עד 12:30 בליווי משמורן, וזאת אלא אם תינתן בעניין זה החלטה אחרת, או במקרה של הפרה.

ד. החל מיום 9.12.18 יחול על המשיב צו פיקוח מעצרים למשך חצי שנה על פי המלצת שרות המבחן. המשיב יוכל החל מהמועד האמור להגיע לפגישות שייקבעו לו בהשגחת משמורן. אבהיר כי בחודשיים הראשונים, לא יוטל צו הפיקוח, שכן מצאתי הכרח במעצר בית מלא ללא יציאות כלל, לשם שמירה על ביטחון הציבור.

ה. מובהר למשיב ולמשמורנים כי משטרת ישראל וכן נציגי האיזוק האלקטרוני רשאים להגיע לבית ולבחון את קיום התנאים בכל שעות היממה.

ו. יופקד סך של 5,000 ₪ כתנאי להעברה ממעצר אל מקום המעצר באיזוק אלקטרוני.

ז. המשמורנים שבסעיף ב' יחתמו כל אחד על ערבות צד ג' ע"ס 6,000 ₪. המשמורנים פטורים מהצגת תלוש משכורת.

ח. המשיב יחתום על ערבות עצמית ע"ס 6,000 ₪.

מובהר כי המשיב ישוחרר רק כשלא תהיה כל מניעה להתקנת אזוק אלקטרוני, וזאת לנוכח חוות דעתה

של מנהלת האזוק האלקטרוני, כי המקום מתאים להתקנת אזוק, למעט עניין טכני לא מורכב.

ניתנה היום, ל' תשרי תשע"ט, 09 אוקטובר 2018,
במעמד הנוכחים.